

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 648/2015-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. decembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti REDWINE s. r. o., Prievozská 18, Bratislava, zastúpenej Mgr. Michalom Šalingom, advokátska kancelária, Konventná 9, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 89/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti REDWINE s. r. o., Bratislava, o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júla 2015 doručená sťažnosť spoločnosti REDWINE s. r. o., Prievozská 18, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 89/2012.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou konania vo veci návrhu na zaplatenie sumy 52 930,45 € vrátane príslušenstva, kde okresnému súdu 31. marca 2012 podala návrh na vydanie platobného rozkazu.

Uvádžajúc chronologický prehľad úkonov predmetného konania sťažovateľka dôvodí, že postupom okresného súdu dochádza k zbytočným priet'ahom v konaní, keď okresný súd vec, ktorú sťažovateľka nepovažuje za právne a fakticky zložitú, nedokázal meritórne prerokovať ani s odstupom troch rokov od podania návrhu. Sťažovateľka považuje uvedený stav za porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľka dodáva, že ochranu svojich práv uplatnila prostredníctvom sťažnosti na priet'ahy v konaní adresovanej predsedníčke okresného súdu, ktorá bola z jej strany posúdená ako dôvodná.

Sťažovateľka na základe uvedenej argumentácie navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 89/2012, prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov, priznal jej náhradu trov právneho zastúpenia a tiež primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Je objektívnou skutočnosťou, že v napadnutom konaní nepostupoval okresný súd v súlade s požiadavkou na postup súdu bez zbytočných prietáhov, čo napokon uznala aj samotná predsedníčka okresného súdu. Z obsahu listu predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr 2073/2015 z 28. apríla 2015, ktorým bola vybavená sťažnosť sťažovateľky na prietahy v konaní, je však zrejmé, že po podaní sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedníčke okresného súdu boli vo veci sťažovateľky prijaté opatrenia pre účely zabránenia vzniku ďalších prietáhov. Vo veci sťažovateľky bol určený termín pojednávania na 10. jún 2015, po uskutočnení ktorého nasledovali ďalšie termíny

pojednávania, 12. augusta 2015 a 16. októbra 2015, na ktorom napokon vydal okresný súd rozsudok.

Ústavný súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že sťažnosť na prietahy v konaní pred všeobecným súdom, ktorú sťažovateľka predsedníčke okresného súdu adresovala, bola efektívna a splnila požadovaný účel, keďže následne po uplatnení sťažnosti okresný súd obnovil plynulosť konania smerujúcu k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky prijatím meritórneho rozhodnutia.

V danej situácii by ingerencia ústavného súdu znamenala duplicitné poskytnutie ochrany základnému právu sťažovateľky zaručenému čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právu zaručenému čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie namieta, čo je v rozpore s primárnym účelom ústavnej sťažnosti, ktorým je poskytnutie ochrany právam, ktorých porušenie sa namieta, v prípadoch, v ktorých ostatné právne prostriedky nápravy zlyhali, resp. nevedli k náprave.

Ústavný súd preto dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z týchto dôvodov ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia, a ďalšími návrhmi sťažovateľky sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2015